

Forhaabninger ned om en positiv Politik. Der var den eneste Mulighed, som ogsaa i Dag er slaaget til Side, at denne Tale var holdt af Landbrugsministeren for egen Regning, og at Ministeriet ikke delte de Opfattelser, han gjorde gældende, og disse Forhaabninger næredes umiddelbart efter den 8. November. Disse Forhaabninger om Muligheden af, at der kunde være en saadan Uoverensstemmelse mellem Ministeriets Medlemmer, er efter Statsministerens Erklæring i Dag ikke længere til Stede. Den Politik, Landbrugsministeren forleden tog til Orde for imod enhver Foranstaltning til Hjælp for Byernes Erhvervsliv, for Arbejderbefolkningen, for Industrierne er i Dag godkendt af Statsministeren, som erklærede, at han ikke saa nogen Uoverensstemmelse mellem, hvad der indeholdtes, og hvad der var Ministeriets Opfattelse. Denne Tale var efter manges Mening den mest doktrinære Tale, der vel længe er holdt i nogen Rigsdag. Samtidig var den ogsaa overfor Byerne og Arbejderbefolkningen den mest fjendtlige Tale, der vel længe er holdt. Denne Tale blev da ogsaa opfattet som en Tale, der slog Forhaabningerne om en positiv Erhvervs politik ned. Jeg minder saaledes om, at det konservative Hovedorgan i Hovedstaden, „Nationaltidende“ Dagen efter denne Tale skrev — jeg tillader mig med den højtærede Formands forventede Billigelse at citere et Par Linier: „Efter hans Tale i Gaar vil vi imidlertid antage, at Hr. Madsen-Mygdal kun har talt paa egne Vegne. Det er, naar alt foreliggende tages i Betragtning, utænkeligt, at han har den samlede Regerings Tilslutning til de Udtalelser, han fremsatte“. Og videre hen i Artiklen fremhæves det bl. a.: „Det er utænkeligt, at Landbrugsministeren kan blive ved at sidde i et Ministerium, hvis Chef og Udenrigsminister hver for sig betragter Spørgsmaalet om vor Handels politik ud fra Synspunkter, der er væsensforskellige fra Landbrugsministerens“. Nu havde jeg ganske vist ikke, da jeg hørte eller læste Udtalelserne fra Ministeriets Chef og fra Udenrigsministeren saa lidt som efter andre Udtalelser, der kom fra Handelsministeren og Forsvarsministeren, noget stærkt Indtryk af, at de adskilte sig fra Landbrugsministerens Tale, og min Formodning om, at der ikke var nogen egentlig Uoverensstemmelse, er da ogsaa blevet bekræftet i Dag af Statsministeren. Men efter dette kan det konservative Folkeparti naturligvis ikke bifalde — det maa jeg gaa ud fra —, at Landbrugsministeren vedblivende har Sæde i Ministeriet, eller bifalde

Bevarelsen af et Ministerium, der deler de Anskuelse, som Landbrugsministeren fremsatte.

Vi har nu faaet Rede paa, at „Aalborg Amtstidende“s Erklæring for nogle Dage siden om, at Landbrugsministeren langt fra stod isoleret, var rigtig. Bladet skriver: Vi ved, at hele Venstres Regering staar solidarisk med Madsen-Mygdal. Dette bekræftes efter min Opfattelse af Statsministerens Tale i Dag. Vi ved altsaa, hvad vi har at rette os efter. Vi har i dette Øjeblik 37 000 arbejdsløse; Tallet er vokset med 2 000 i sidste Uge og noget lignende i de foregaaende Uger, og det vil nu vokse stærkere og stærkere i den Vinter, vi gaar ind i. 37 000 arbejdsløse er maaske ikke overvældende, hvis disses Arbejdsløshed var begyndt i disse Dage; saa kunde man sige: Vi maa se Tiden an, vi maa undersøge, hvad der kan gøres herimod. Men saaledes er Stillingen desværre ikke, vi har 37 000 arbejdsløse, af hvilke den langt overvejende Del har været arbejdsløse i et Aar eller mere, maaske over to Aar. Tænk dog paa, hvilken Nødstilstand det er for disse Hjem, tænk paa den ulidelige Tilstand, det er for disse Familier og de Børn, der vokser op, bestandig at være knuget af den frygtelige Arbejdsløshedstilstand Dag efter Dag, Uge efter Uge, Maaned efter Maaned og Aar efter Aar. Hvor er det da muligt, at en Regering kan sidde denne Tilstand overhørig, kan betragte denne Tilstand Dag efter Dag uden at skride til nogen Art af virkelige Foranstaltninger til Afhjælpning af den! Denne Tilstand har sit Udspring i og har faaet sin stærkeste Støtte ved den Politik, Ministeriet har ført. Jeg har, som sagt, tidligere hævdet dette og udførlig skildret vor Opfattelse i saa Henseende. Hvis man havde fortsat den Regulerings politik overfor Valutatilstanden, som var paabegyndt i 1919, men som Regeringen derimod som en af sine første Regerings handlinger ophævede i 1920, vilde utvivlsomt megen Nød være sparet og mange Millioners Udgift være undgaaet for den danske Stat. Jeg ser meget vel, at det nu er langt vanskeligere at gennemføre virkelig dybtgaaende, effektive Foranstaltninger, men utvivlsomt kunde der ved en positiv eller aktiv — hvad man nu vil kalde det — Handels politik, ved en Række midlertidige Foranstaltninger sigtende til Afhjælpning af den forbigaaende Tilstand være raadet Bod paa adskilligt af den Misère, vi er inde i. Det er altsaa afgjort, den nuværende Regering vil intet foretage sig; det konservative Folkeparti mangler nu ikke Klarhed.